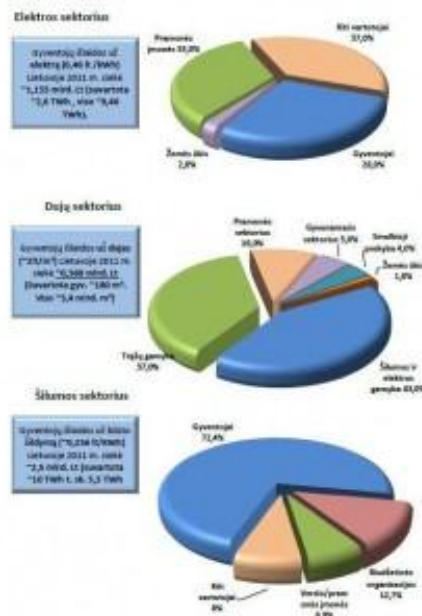

A. JANUKONIS. ŠILUMOS ŪKIS – SVARBIAUSIAS ŽMONĖMS, BET NE VALSTYBEI

Statistika rodo, kad gyventojai šilumai išleidžia daugiau nei elektrai ar gamtinėms dujoms. Tuo požiūriu šilumos ūkis yra svarbiausia energetikos sritis. Deja, valstybė šį sektorių diskriminuoja – investicijos skiriamos elektrai ir dujų ūkiui, bet ne socialiai jautriausioms šilumos kainų problemoms spręsti.

Skaičiai kalba patys už save. 2011 metais gyventojai suvartojo 28 proc. visos Lietuvoje suvartojamos elektros. Buitiniai vartotojai suvartojo vos 5 proc. visų gamtinių dujų. Visai kita situacija šilumos sektoriuje. Čia net 72,4 proc. pagaminamos šilumos yra skirta gyventojams. Nenuostabu, kad žmonių išlaidos šilumai sudaro didžiausią dalį, lyginant su lėšomis, kurios skiriamos padengti sąskaitoms už elektrą ar dujas.

Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos (VKEKK) duomenimis, pernai gyventojai būsto šildymui išleido apie 2,5 mlrd. litų. Buitinių vartotojų išlaidos elektrai sudarė apie 1,155 mlrd. litų, dujoms – 360 mln. litų. Akivaizdu, kad būtent šilumos ūkis yra ta energetikos sritis, į kurią investuojant, gyventojai pajustų tiesioginę naudą. Jeigu valstybė rūpintųsi žmonių gerove, kaip deklaruoja daranti, egzistuotų šilumos ūkiui skirtas nacionalinis, strateginis planas. Jis numatytų investicijas, kurios ateityje leistų už šilumą mokėti mažiau.

Kur investuoja valstybė? Didieji atominės elektrinės ir terminalo projektai pristatomi taip, lyg jie būtų skirti gyventojams. Netiesa – jie visų pirma tarnaus ūkiui, pramonei.

Energetinio saugumo siekiu prisidengę politikai dešimtis milijardų litų nukreipė atominės elektrinės statyboms. Tai – milžiniška investicija į elektros ūkį, nors gyventojai išlaidos elektrai nėra didelės, palyginti su šiluma.

Planuojamos suskystintųjų gamtinių dujų terminalo statybos yra skirtos dujų sektoriui. Tiesa, projekto iniciatorius Arvydas Sekmokas terminalą bando pateikti kaip šilumos ūkiui skirtą infrastruktūrą.

Deja, tai tėra pseudo veikla šilumos sektoriaus labui. Realiai terminalas yra skirtas Lietuvai ilgiems metams paversti ištikima importinių gamtinių dujų vartotoja. O šilumos ūkiui gamtinių dujų nereikia, dujos gali tik pabranginti šilumą.

Šiandien pramonei ir ūkiui tarnaujančios elektros bei dujų sritys sulaukia pagrindinio valstybės dėmesio, realių lėšų. Žmonėms aktualiausia šilumos ūkiui nelieka net trupinių nuo milijardinio investicijų stalo.

Realūs keliai, kurie gali mažinti šilumos kainas ir suvartojimą, yra pasenusių daugiabučių namų renovacija ir dujų keitimas beveik tris kartus pigesniu biokuru. Šios kryptys valstybės

investicijų, energijos ir skatinimo nesulaukia. Vietoje jų – politikų demagogija pačiu aukščiausiu lygiu ir pseudo veikla. Todėl, kad valdžios rūpinimasis žmonių gerove tėra deklaratyvus, o prioritetai dėlijami remiantis ne svarbos, o kitais kriterijais.